

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

EL CALENDARI LABORAL

(Sobre la recuperació del dia de Reis)

L'any 83, el Govern central (i és que les coses importants es decideixen a Madrid) va establir quines serien les festes que es podrien fer durant l'any. Aquestes no podien ser més de 14 (és a dir, quan vulgui, el Govern pot fixar-ne menys, sense necessitat de norma amb rang de llei), que és el límit que fixa l'Estatut dels Treballadors (bé, poden ser 15, però llavors cal que una d'elles sigui recuperable).

De les 14 festes, dues les ha decidit el Govern directament, són les dedicades a lloar la pàtria (La Hispanidad y la Constitución), tres venen establertes a l'Estatut dels Treballadors (Any nou, el dia de Nadal i el dia del Treball, que, curiosament, és l'únic que es qualifica explícitament de "Fiesta", possiblement per esborrar els seus orígens reivindicatius). Dues més les decideixen els Ajuntaments. La resta de festes, que no son poques, 7 en total, en principi, les decideixen els capellans (via Conferencia Episcopal), i es que la branca eclesiàstica, "El Concordato", en aquest país, pesa més que la "Constitución". D'aquestes 7, 3 les pot canviar la CCAA respectiva.

Quan alguna d'aquestes festes cau en diumenge, no es perd, es fa un altre dia i "punto". Ara bé, quan cau en dissabte, mal assumpte, tenim les de perdre. Llavors, a Catalunya, tot depèn de la voluntat de l'amo. Per als Empleats de l'Estat, hi ha una norma que estableix que quan alguna festa caigui en dissabte, cal donar "sempre", com a màxim, un dia a canvi. A la Generalitat, no hi ha una norma semblant i, per tant, aquesta eventual compensació depèn de la "bona voluntat" (que d'ordinari és nul·la, llevat la concurrència dels habituals interessos espuris) de l'Administració a cada moment.

Així per exemple, l'any passat, La Hispanidad va caure en dissabte, i l'Estat va decidir donar un altre dia a canvi, però la Generalitat (gasiva ella com és) va decidir que no donava res, i això que, tal dia com aquest, una català, al comandament de tres vaixells tripulats per catalans, que havia sortit del port de Pals, uns mesos enrere, va redescobrir un nou continent. Així, a més d'una paga menys, varem també "gaudir" d'un dia menys que els empleats públics de l'Estat.

Aquest any, "oficialment" tenim 15 festes, per això, ens en volen fer recuperar una, per ajustar-nos al límit que estableix l'Estatut dels Treballadors, que és 14. Tanmateix, això, és una trampa ja que l'1 de novembre i el 6 de desembre cauen en dissabte, per tant, en realitat només tenim 13 festes, es a dir, estem per sota del límit que estableix l'Estatut dels Treballadors.

Com l'any passat no hi havia eleccions, la nostra estimada Administració, no ens va voler compensar la festa del 12 d'octubre. Aquest any però, sí que n'hi ha. Per aquest motiu, la funció pública, ha tingut a bé "donar-nos" un dia a canvi de l'1 de novembre. No ens compensa però el dia 6 de desembre, que, com hem dit, cau en dissabte. Resultat, fem 14 festes, dins del que marca l'Estatut dels Treballadors, però ens en volen fer recuperar una.

Per contra, en altres Administracions, es concedeixen dos dies addicionals per compensar el dia 1 de novembre i el dia 6 de desembre. Un cop més doncs, l'Administració de Catalunya, ens pren el pel i els nostres drets.

A més del que la nostra Administració ens "racaneja" cal tenir en compte que els països amb menys dies festius a l'any de tota Europa són Espanya i el Regne Unit. Al capdavant Bèlgica, amb 20 dies. Aquí però, com en tantes altres coses, no fan comparatives amb la Unió Europea, que només serveixen quan ens volen anivellar a la baixa (i que solen ser falses o tendencioses).

Un cop més, i com sempre, gràcies Generalitat, gràcies Administració, gràcies funció pública.
"Vuestros empleados no os olvidaran"